
2067, HET JAAR VAN DE CYBRARIAN

Laurent MEESE

Bibliothecaris, Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen

Bibliothecarissen en archivarissen zijn al lang buitgestorven en bijgezet in het Museum voor Natuurwetenschappen. De nieuwe informatie-specialist werd omgedoopt tot "cybrarian" en figureert als sluiswachter in cyberspace. De misie is "to boldly go where go where no librarian has gone before". De kernopdracht is kennisduiding, informatie naar kennis transformeren en relevante digitale bronnen ontsluiten en aanreiken om de klant veilig door het informatiemoeras te loodsen. De cybrarian is in elke instelling eindverantwoordelijke voor de coördinatie van het digitale depot van informatie.

Papieren versies van documenten zijn dure en obscure rariteiten geworden en worden slechts door een select groepje van nostalgici gebruikt. De Bladen voor Documentatie verschijnen enkel nog elektronisch en bevatten veelal artikels on demand.

Net als de videotheek verdwijnt de bibliotheek "an sich", als fysische plek, aangezien de uitleenfunctie in het virtuele tijdperk wegvalt. Oude bi-

bliotheekgebouwen worden omgebouwd tot musea waar mensen komen wegdromen bij het zien van die oude collecties boeken en de beschaving en waarde die ze uitstralen. De oude boekenfiches zijn als back-up tool een bibliotheektechnisch "artefact" geworden.

De boekencollecties van de universiteitsbibliotheken en nationale bibliotheken werden inmiddels door Google volledig gedigitaliseerd. Nieuwe boeken verschijnen enkel nog als e-books. De print-on-demand uitgeverijen zijn als paddestoelen uit de grond geschoten en iedereen kan zijn eigen boek op het Internet publiceren.

Het goede nieuws tenslotte is dat de BVD nog steeds bestaat, nu als BVDD - Belgische Vereniging voor Digitale Documentatie. Op e-conferences leggen de oudste leden uit dat het vroeger toch zoveel beter was, toen de dieren nog konden spreken en de mensen nog boeken lezen en bibliotheken bezochten.